

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 102.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392154736/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

kolde Vægge, hvor Tapetet næsten helt var revet af, en trebenet Ovn, hvor nogle Pindes ynkelige Ild lyste ud over et Pår tunge, klodsede Stole og en mager Seng uden forsonende, hvidt Tæppe — intet andet. Kun et Klapbord midt på Gulvet, med en kuppeløs Lampe brændende mellem Resterne af et Aftensmåltid og en høj, tyk Flaske med et Snapseglass, der kastede deres lange, grønlige Skygger over en opslået, forkræmret Nødebog.

Den eneste Pryd i dette arme Værelse var nogle Stumper malet Lærred, ufuldførte og uden Rammer, med Tegnestifter hæftede op på de Steder, hvor Tapetet havde sine værste Huller — Gaver fra Mænd, der havde været unge og Venner med Mester Linné, og hvis Navne nu var berømte i Landet, mens han vandrede her frem og tilbage i det øde Rum. Ja, ti dér gik han selv med lange, hurtige Skridt og tilbagekastet Hoved, med Violinen løftet under Hagen og Buen strygende hen over Strengene — men der var tavst — han spillede ikke — kun af og til et langt, skurrende Jag, hvortil hans halvtåbne, skægløse Mund syntes at mumle en ordløs Vise. Han stirrede ud for sig med glasagtige Øjne, mens hans uhyre Skygge fulgte ham op og ned med ilsomme Trin. Hver Gang han kom hen forbi Bordet, vaklede han og gjorde en halv Drejning om imod det, men gik så atter videre.

«Se dér.» hviskede Sigurd Tue i Øret; han lagde sin Hånd på hans Skulder, og hans Øjne spillede af Skælmeri, «dér står hans Trøster på Bordet, og nu kan han rende op og ned, så mange Gange han vil, han standser der dog til sidst — og så får vi først rigtig Sjøv.»

Tue stirrede angstfuld derind — «o, Mester Linné, gør de Ord til Usandhed, o, stands ikke! stands ikke!» bad han og foldede Hænderne. Men da i det samme et voldsomt Vindstød brast ind over dem, så